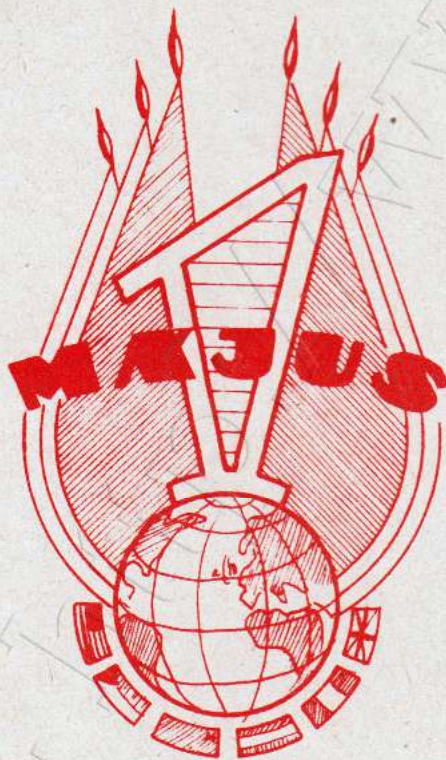

KISMOTOR

A VILLAMOS KISMOTORGYÁR DOLGOZÓINAK LAPJA

II.évfolyam 4.szám

1958. április 15.

Dicső harcok napja
Tűzpiros Május 1.
Tizennyedszer
Üdvözölhetlek
Nyiló orgonával
Sok tarka virággal
Proletár szívemnek
Ujjongó dalával.

Téged üdvözöllek
Tűzpiros Május 1.
Proletár szívemnek
Összecsengésivel
Tizennégy esztendő
Dus eredményeivel
Gyárak, földek, mezők
Szorgalmas népével.

Téged köszönt imé
Gyönyörű kéklő ég,
Lágy tavaszi szellő
Ragyogó napsütés
Köszöntnek kéklő ég
Vidám dalnokai
Villám röptű fecskék
Rigók, fülemülék.

Pálinkás Bertalan

május 1

1889. július 14-én Párizsban összeült a Nemzetközi Marxista Kongresszus és döntést hozott, hogy minden év Május 1-ét a munkásság ünnepévé kell tenni, amelyen kifejezésre jut a proletariátus nemzetközi szolidaritása, s egyben a munkásosztály harci egységének demonstrációja lesz mindenféle kizsákmányolás ellen.

Május 1-ét a Nemzetközi proletariátus először 1890-ben ünnepelte Európa-szerte, saját jelszavaikat, követeléseiket hangoztatva Vörös-zászlók és transzparenszek alatt vonultak ki az utcákra.

A munkásosztály demonstratív felvonulása és jelszavai megdöbbsentették a kapitalistákat; éppen azért rendőrséget, csendőrséget és katonaságot vetettek be a békésen felvonuló tömegek ellen és nem egyszer sortűzzel, vérfürdővel végződött Május 1. ünnepe.

Ez azonban nem rettentette vissza a dolgozókat; évről-évre még a legvadabb fasiszta terror éveiben is megünnepelték Május 1-ét. Nem törődve azzal, hogy lebukás esetén évekig húzódó sötét börtönbüntetés lesz a részük.

Magyarországon Május 1. megünneplése jegyében illegálisan munkásgyűléseket, felolvasásokat, kulturális programokat szerveztek a Kommunista Párt tagjai s a munka ünnepén nem egyszer messzire szállt a Farkasréten, a Hármashatárhegyen és a hüvösvölgyi Nagyréten a kommunisták harcra bűzdítő hívó szava.

Május 1-ét, a munka ünnepét 1945. óta minden évben szabadon ünnepeljük. Most, amikor tizennegyedszer vonulunk fel Május 1-én, ne feledjük, hogy mindezt a Szovjetunió felszabadító harcának köszönhetjük és hogy az októberi ellenforradalom leverése nélkül ez nem lenne lehetséges számunkra.

ÉLJEN MÁJUS 1-e, A VILÁG PROLETARIÁTUSÁNAK HARCOS ÜNNEPE!

Pálinkás Bertalan.

NYERESÉG- RÉSZESEDÉS RŐL

néhány szó a

Lassan elmúlt az az izgalom, amit március hónapban a nyereségrészesedés várható nagysága, s főleg a tartalékolás kérdése, a felosztás módja, a kifizetés körülményei és ideje okozott vállalatunknál. Ma már a nyereségrészesedés mindenkinek a zsebében van és a dolgozók 90 %-a megelégedetten azon töri a fejét, hogy ha még nem vásárolt, mit vásároljon.

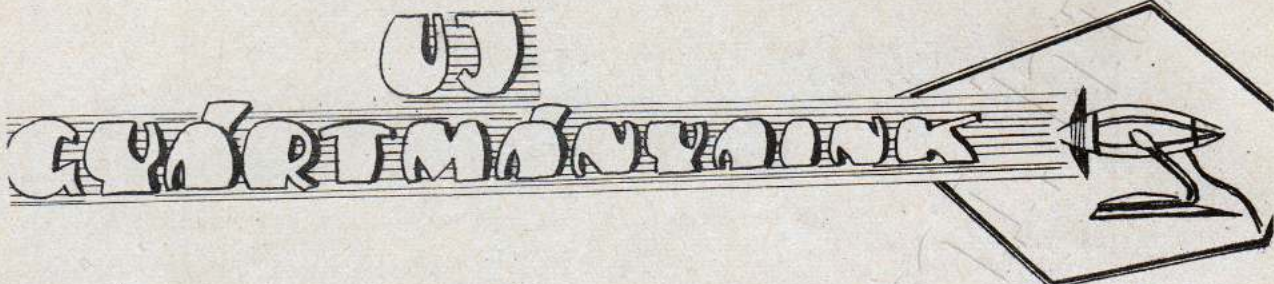
Érdemes megegyezően foglalkozni ezzel a kérdéssel. Első alkalom volt az 1957-es év, midőn a vállalatok nyereségrészesedést fizettek. Természetesen csak ott, ahol ennek az alapja meg volt. 1957. évben a feltétel az 1956. évi nyereség tulszárnyalása volt. A többlet nyereségnek igen jelentős hányada vállalatunknál 57 %-a kerülhetett felosztásra, azonban maximálva volt: a vállalat egyhavi beralapjánál többet nem tehetett ki.

1957-ben jól dolgoztunk és év végén megérdemelten számítottunk arra, ami be is következett, a maximális nyereségrészesedés elérésére.

A felosztás módját és az esetleges kollektív célra szóló tartalékolást a kormányzat minden egyes vállalat belügyének tekintette és arra minden vállalat maga készítette el a szabályzatát. A mi üzemi tanácsunk is, akinek hatáskörébe a nyereségrészesedés felosztása tartozik, hosszas vita után döntötte el, hogy a kapott nyereségrészesedés 15 %-át, ami 158.000.- forintot tesz ki, később megállapítandó szociális célokra tartalékolja és a fennmaradó összeget osztja ki.

Nyitva maradt még az a kérdés, hogy a tartalékolást milyen célra fogjuk fordítani. A tervezett üdülő megvásárlását ez az összeg nem tette lehetővé és így üzemi tanácsunknak még ezután kell határoznia, természetesen dolgozóink kívánságának ismeretében, hogy milyen célokra fogjuk ezt az összeget fordítani. Az is egy lehetőség, hogy ebben az évben nem költjük el az egész összeget, hanem annak egy részét eltesszük és megvárjuk a következő évek nyereségrészesedését s ha így egy nagyobb összeg gyűlik össze, abból csinálunk valamilyen komolyabb létesítményt.

A nyereségrészesedés rendszere ugyanis minden ellenkező híreszteléssel szemben továbbra is fennmarad. 1958-ban is meg van a lehetősége annak, hogy az év lezárásával hasonlóan nagyösszegű, akár maximális nyereségrészesedést is elérhessünk. Ebben az évben az 1957. év második felében elért nyereségszínvonal az alap, ezt kell tulszárnyalni. Különbség azért mégis van, ez azonban nem a nyereségrészesedés rendszeréből, hanem vállalatunk helyzetéből fakad. Addig, amíg 1957. évben a többleteredmény forrása elsősorban a termelés jobb megszervezése, a hozott bérügyi intézkedések voltak, tehát elsősorban szervezési intézkedések, 1958-ban ezekkel a további előrehaladást már nem igen lehet elérni. 1958-ban a nyereségrészesedés eléréséhez műszaki fejlődésre van szükségünk, új gépekre, azok alkalmazására, új korszerű technológia bevezetésére és olyan műszaki intézkedésekre, melyek anyagmegtakarítást eredményeznek. Ezek azonban nem elérhetetlen követelmények, jó munkával, avval, hogy vállalatunk minden dolgozója a saját helyén legjobban igyekszik elvégezni tennivalóit, a nyereségrészesedés 1958-ban is elérhető.

A "Kismotor" márciusi számában foglalkoztunk az SzK3e-as és IK29-es típusok korszerűsítésével.

E cikk keretében az SzK4o-es asztali ventilátor konstrukciójával, burkolóelemeinek megoldásával foglalkozunk.

Előjáróban megemlítjük, hogy a ventilátorba épített motor kisebb változásokkal 3 típust képez. /Mult havi ismertetés bővült/.

- 1./ IK3o.typ. Ventilátor nélkül; csak motort szállítunk a Gamma Vállalat részére.
- 2./ IK31. "- Az SzK4o-es asztali ventilátor motorja.
- 3./ SzK4o." Asztali ventilátor, közzükségleti cikk.
- 4./ SzK41." Ventilátorral szállított motor, burkolóelemek nélkül. /Finommechanikai vállalat részére/

Fenti felsorolásból látjuk, hogy az SzK4o-es asztali ventilátorba az IK31.typ. motor kerül beépítésre.

Mielőtt az SzK4o. típus műszaki megoldásaival foglalkoznánk, néhány szóval ismertetjük a gyártmány fejlesztésével kapcsolatos intézkedéseket.

1957. év őszén a ventilátor motorjának kísérletei befejeződtek. Nem nyertek befejezést azonban a ventilátor burkolóelemeinek kísérletei. Számtalan megoldással foglalkoztunk, azonban hol gyártástechnológiai, hol anyaghiányból eredő nehézségek miatt az egyes megoldásokat el kellett vetni. A véglegesen kialakult megoldásba belevontuk a Formatervező Intézet munkatársait, hogy a külső forma szempontjából is megfeleljen a gyártmány modern esztétikai követelményeinek.

E hosszas kísérletek következtében a gyártmány sorozatgyártásának megkezdése igen elhúzódik. Jelenleg a burkolóelemek felszerszámozása folyik. Sajnos az említett okok miatt elég későn, hiszen a ventilátornak a meleg idő beállta előtt a fogyasztókhöz kellene kerülnie. A burkolóelemek műanyagból készülnek, Műanyagból készül a talp is, valamint a gumiszárnyas ventilátor szorítóagya is. Az állvány, amelyen keresztül a talphoz erősítjük a motort, fémszinezet, hajlitott gömbacél.

A műanyagból készült burkolóelemek következtében a gyártmány teljes mértékben kielégíti a korszerű háztartási gépek életbiztonsági követelményét, mert a gépkettős szigeteléssel bír és a motor meghibásodása következtében /testzárlat/ sem okozhat áramütést.

A motor burkolóeleme 2 db. félbemetszett tojásalaku műanyagból készül, diszitőbordákkal ellátva. A két fél teljesen azonos alak és mérethűséggel bír, így egy számmal készülhet. Felerősítése a motor köré csavarokkal történik úgy, hogy a motor gumiágyban fekszik. A gumiszárnyat a tengelyre két műanyagból készült ventilátoragy rögzíti. A talp szintén két darabból készül. E két darab összecsavarozása következtében az állvány a talpra rögzíthető. A motor az állványra olyképen erősíthető, hogy a motor burkolóelemén levő két furatba az állvány végére süttött műanyagcsapot be kell ugratni. Ez ilyen megoldás lehetővé teszi, hogy a szellőző által szállított levegő iránya a vízszintestől egészen a függőlegesig változtatható azzal, hogy a motort a felerősítés csapja körül elforgatjuk.

A ventilátoron kapcsoló nem lesz. Csatlakozó kábelként mipoláncsóba huzott mipolánkábelt alkalmaznak, a végén falicsatlakozó dugasszal. E megoldást pénzügyi okok miatt kellett választani. A motor ugyanis igen tetszetős, korszerű kivitelű, fogyasztói ára azonban kissé drága lesz.

Néhány elektromos adat: Felvett teljesítmény 45 W
Leadott teljesítmény 7 W
Szállított levegő 8 m³/perc

Befejezésül szeretnénk megragadni az alkalmat, hogy felkérjük mindazokat a szakértársakat, akik e gyártmány előkészítésével foglalkoznak, igyekezzenek az esetleges nehézségeket mielőbb elhárítani, hogy a sorozatgyártás minél előbb megindulhasson.

Bognár Tibor

Sajtólóműhely PROBLÉMÁI

Ez alkalommal a Sajtólóműhely dolgozóit látogattuk meg, hogy beszélgetve velük fényt derítsünk problémáikra.

A sajtóló nők elpanaszolták, hogy van olyan szerszám, amelyikkel jó százalékot lehet elérni, de azt csak két-három dolgozó kapja meg. Így a többi dolgozó nem tud ilyen magas százalékot elérni. Kérik, hogy ezzel a szerszámmal mindenki dolgozhasson. Panaszkodtak az órabérek alacsony volta miatt. Ha valakinek mégis emelni akarnak, azt csak úgy tudják megoldani, ha egyikük órabérét csökkentik, hogy a másikat emelhessék. Kérdezik, miért vesznek le a százalékból. Negyedévi jutalmazásra fordítják azt, vagy selejt megtérítésre? Modnják meg nyíltan! Anyaghiány miatt elég sok az állásidő. Például ma reggel /április 14/ alig volt anyag és ez a teljesítmény-százalék rovására megy. A jó munka elbírálásánál ne csak a mennyiséget, hanem a minőséget is vegyék tekintetbe. A biztonsági berendezések nem százszázalékosak. Jó, hogy a csipeszhegy helyett nem a dolgozó ujját vitte le a gép. A szerszámok megfelelőek; a gépek egy része azonban rossz. A beszélgetés időpontjában 15 gép közül 4 gép állt, 2 szétszedett állapotban, 2 pedig metnközbeni javítás miatt.

Ezután a beállítókkal beszélgettünk, akik főleg a PE 5,7,9 és 10 számú gépekre panaszkodtak. Elmondták, hogy a gépek hibája miatt a szerszámok hamarabb kopnak. Az anyagra is panaszkodtak - a sok szilíciumot tartalmazó anyag könnyen törik, sorjás és a szerszámot rongálja. Olyan anyagot is kapnak, melynek egyik vége 0,5 - a másik vége pedig 1 mm vastag. Majd a Schuler gép kezelőjével beszélgettünk. Reméli, hogy a kezdeti nehézségeket hamarosan legyőzik és a TMK is hamarosan megismeri a gép fortélyait és így zavarmentesen termelhetnek majd rajta. Volt egy műszak, amikor délelőtt 11 órától este 7 óráig 20.300-20.300 álló- és forgórész lemezt vágtak ki. Bár még ez sem érte el a napi előírást 30.000-30.000 darabot, a kezdeti időszakban már szép teljesítmény. Hogy a Schuler gépen folyamatosan tudjanak termelni, annak több feltétele is van. A lemezdarabolásnak teljesen precíznek kell lenni, mert ellenkező esetben a lemezsávok megszorulnak. A mi lemezvágónkon ilyen precíz vágást nem lehet eszközölni. A levágott lemezek káros alakúak. Véleménye szerint a lemezsávok utánhengerlésre szorulnak. Szükség van továbbá egy megfelelő emelő-kocsira, hogy a lemezsávok szállítása és beemelése folyamatos legyen. Ezeket a művezető elvtárs is megerősítette. Ő is reméli, hogy a kezdeti nehézségek leküzdése és a még szükséges berendezések beállítása után a Schuller gép zavartalanul fog működni. El fogja érni a napi 30.000-30.000 darabot és ezzel a sajtólóműhely termelését nagyban segíteni fogja. Továbbiakban elmondta, hogy a műhely dolgozóinak 180°-os fordulattal kell áttérnie a minőségi munkára. Az előírt követelmény 110%. Ne igyekezzenek egyesek 140%-os teljesítményre, mely aránylag nagyobb selejttel jár, hanem mindenki igyekezzen a 110%-ot selejtmentesen, vagy a lehető legkevesebb selejttel elérni, illetve azt fokozatosan túlhaladni. A százalék kollektív és azt csak jó kollektív munkával lehet elérni. A minőségi munka megszilárdítását azzal is igyekeznek biztosítani, hogy a MEO által megállapított selejtkár a jövőben levonásra fog kerülni. A bérezés terén mutatkozó anomáliákat véleménye szerint csak úgy lehet korrigálni, ha az alapbesorolásokat felülvizsgálják. Véleménye szerint ugyanis a műhelyben nincsen már "uj" sajtólónő, mert az "ujak" nagy része utolérte a régeket. Ehhez azonban bizonyos foku beralap emelésre is szükség lesz. Végül a javító-részleg dolgozóival beszélgettünk, kik a bélyegtöréseket, köszörléseket, kisebb javításokat és átalakításokat végzik. Hárman vannak és így a munkát nem tudják tökéletesen elvégezni. Legalább még egy emberre lenne szükség, hogy minden műszakot zavartalanul ki tudjanak szolgálni. A javító-részleg műhelyében egy esztergapadnak a helye ki is van jelölve, az esztergapadot azonban még nem kapták meg és így még a legkisebb esztergalási munkával is kénytelenek a szerszámműhelybe felaszaladni, mely időpecsékölással jár. Ha az esztergapadot megkapnák, az elkopásból eredő javításokat mind el tudják végezni és csak a főjavításokat kellene a szerszámüzemmel elvégeztetni.

Fentiekből kitűnik, hogy a sajtólóműhelyben sok megoldásra váró probléma van. Most a vezetőségen a sor, hogy azokat megvizsgálva, korrigálja is azokat, hogy így a sajtóló műhely termelése egyenletesebbé és termelékenyebbé váljon.

Sz.I.

GYÁRUNK

I. Rész.
A „maszet” Tonalit.

ROTTENBILLER UTCA

1935-ben apróhirdetés jelent meg az egyik budapesti napilapban - a Tonalit kft-nél munkásfelvétel van. - Husz fiatal lány szorong szívdobogva a Tonalit Egyetem utcai helyiségében, várva az igazgató döntését. Egy sajtólónót vettek fel és ez vállalatunk közmegebecsülésben álló dolgozója, Gálné volt. Vele beszélgetek most és közlései alapján megpróbálom szemünk elé állítani a Tonalit kft-t.

A kft. helyisége az Egyetem utca 3. szám alatt egy utcai üzlethelyiségből, egy pincehelyiségből és az üzlet felett egy kis műhelyhelyiségből állt. A harmincas évek tipikus zsufolt kis üzemehez hasonló állapotban. Az üzlethelyiségben volt Weisz József igazgató irodája és az üzletben két-három kiszolgáló dolgozott. A pince-műhelyben két bakelit prés, egy kéziprés, egy excenterprés, két-három furógép, egy köszörű és két esztergapad volt összezsufolva, melyeken tíz-tizenkét munkás és munkásnő dolgozott. Az üzlet feletti műhelyben egy-két tekercselőgép volt és itt tizenöt-husz nő dolgozott. Az összlétszám 30-35 fő között mozgott. És mit gyártottak?

Kondenzátorokat, hangszórókat, pick-up-öket. A kondenzátorokat elsősorban a Plipips és a Standard részére szállították. Még exportjuk is volt: az angol Loewenstein vállalat részére hangszórókat és Dutó fotólelencséhez dobozokat szállítottak. Gyártottak ezenkívül lengő és egyéb tekercseket is. 1937. táján a kft. átköltözött a Rottenbiller utca 32. sz. alá és itt gyártmányai kibővítésére készült. 1938-39-ben két német mérnök jött a vállalathoz, hogy gramofon motor gyártásra tanítsa be a vállalat dolgozóit.

Itt már Horváth Mária is bekapcsolódik a beszélgetésbe, ki 1939-ben lépett be a vállalathoz. Jelenlegi munkaköréhez híven akkor is raktárba került és szorgalmas munkájával lett egy kis vállalat raktárosából gyárunk raktárfőnöke. A munka itt mintegy negyvenöt-ötven dolgozóval indult meg és az üzem fokozott fejlődésével a II. Világháború utolsó éveiben már elérte a száz főt. Áttértek a gramofon és lemezjátszó gyártásra is. Három gramofon típust gyártottak: a "Kompax"-ot, a "Populáris"-t és a "Nobilis"-t. Tovább gyártották a pick-up-öket, kondenzátorokat és a különböző fajta tekercseket is.

A további beszélgetésbe Horváth Pál mérnök kapcsolódik bele és hármuk közlései alapján egyekszem munkatársaim elé állítani a Rottenbiller utcai Tonalitot. A műhelyek zöme a földszinten volt. Itt volt a gépműhely, amelyben egy sajtólógép, egy nagy furógép, egy kezdetleges fűrészgép, egy gyalupad, három esztergapad, egy kéziprés és három bakelitprés állott. A műhelyben tíz-tizenötön dolgoztak nők és betanított munkások. A motorszerelőben egy kis esztergapad és egy köszörűgép volt négy-öt műszerésszel. A kondenzátor műhelyben csak kézigépek voltak és itt tíz-tizenkét nő dolgozott. A földszinten volt a tekercselő is két tekercselőgéppel. Itt négy-öt nő volt a gépek mellett. Az alkatrész-szerelésben és a végszerelésben pedig két műszerész, két-három betanított munkás és két asztalos dolgozott. Itt voltak a raktárak is, két-három dolgozóval. Az udvaron különálló, kalibaszerű épületben volt a "vegyészet", ahol egy vegyész nő vezetésével a gyártáshoz szükséges különböző masszákat és porokat állítottak elő. A maszek gondolkodásra jellemző, hogy itt még tintaport is gyártottak, melynek semmi összefüggése sem volt a kft. gyártmányával. Ez külön üzlet volt. A félemeletszerű helyiségben végezték a hangszórógyártást, ahol egy csoportvezető irányítása mellett egy-két műszerész és két-három nő dolgozott. Ebben a műhelyrészben két tekercselőgép is volt. A félemeleten voltak az irodák, ahol négyen-ötven intézték a kft. ügyeit és itt folyt a csomagolás is.

Az üzem a Rottenbiller-utcában középüzem jellegű volt, kezdetleges felszereléssel. A kis-, illetve középüzemnek megfelelően az üzemben általában családias hangulat alakult ki, bár előfordult az is, hogy a karácsonyi hajszolt szezon munka után az új évben több munkást tettek ki az utcára - a tőkés érdekeknek megfelelően. A munkások és munkásnők nagyobb része betanított munkás volt, az aránylag kisszámú szakmunkás nagyobb része pedig fiatalokból állt. Így a munkát két-három idősebb csoportvezető irányította.

Mint már említettük, a kft. igazgatója Weisz József volt. Az 1939. évi törvények alapján Weisz Józsefet eltávolították és az igazgató Úszógi Nagy László lett. A munkákat azonban továbbra is Weisz József irányította. Ilyen állapotban érte a Tonalitot a felszabadulás éve, amikor is az ostrom alatt a kft. épületét több belövés érte. A felszabadulás után ismét Weisz József vette át a kft. irányítását és vezette az államosításig. Ezen időpontig a gyártmányok nagyjából azonosak voltak a már felsoroltakkal.

Az államosítással és a beelvdvt egyéb államosított vállalatokkal a következő cikkünkben fogunk foglalkozni.

Sz.I.

- . - . - . -

REPORTOK

Április 2-án többed magammal indultunk el a gyár autóján a Ferihegyi repülőtérre, hogy gyárunk képviselőiben résztvegyünk a szovjet kormányküldöttség fogadásán. A repülőtérre vezető ut teli volt autókkal, melyek a többi üzemek képviselőit vitték ki a fogadásra. Mire kiértkeztünk, a gépkocsik végeláthatatlan sora csak úgy öntötte a dolgozók tömegét. Szép napos időben helyezkedtünk el a repülőtér központi épülete előtti betonon, ahol a diszszemlévény előtt már felsorakozott honvédségünk diszszászlóaljja. Tizenegy óra tájban a felhők közül, szinte észrevétlenül suhant elő a karsu gépmadár és a repülőtér végén szállt le. Ott lassan megfordult és méltóságteljesen gördült be az érkezési helyre, a diszszemlévény elé.

Impozáns látvány volt az óriási gépmadár, mely mellett a repülőtér szélén álló egyéb, ugyancsak nagyméretű utasszállító repülőgépek szinte eltörpültek. A gép elé gördültek az emelet magas lejárati lépcsők. Az ajtó megnyílt és abban a kalapját lengetve jelent meg Hruscsov elvtárs, kit a fogadására megjelent dolgozók kitörő lelkesedéssel fogadtak. A lépcső alján a szovjet küldöttséget Pártunk és Kormányunk vezetői fogadták. Ezután Hruscsov et. elvonult a diszszászlóalj előtt, majd az emelvényre felmenve üdvözölte a megjelenteket és az ország népet.

Nagyszerű élmény volt mindannyiunk számára, akik kint voltunk.

Cz.B.

- . - . - . -

Huszunkat ért az a kitüntetés, hogy az április 3-i koszoruzási ünnepségen gyárunkat képviselhesük.

Borongós napra ébredtünk, mire azonban a Szabadság-térre érkeztünk, gyönyörűen sütött a nap.

Az emlékmű körül dísz-század és több ezer főnyi tömeg várta a Szovjet Kormányküldöttség, Pártunk és Kormányunk vezetőinek megérkezését. Felhangzott a díszjel, pattogó vezényszavak és a dísz-század tisztelgésbe merevedve üdvözölte a küldöttség tagjait. A díszelgés után koszoruzásra került a sor. A szovjet küldöttség, a Párt, a Kormány, a Hadsereg és a Társadalmi szervek megjelent képviselői egymásután helyezték el koszorúikat, a Szovjet hősök emlékművére.

Az üzemek, intézmények és Budapest népe is lerótták kegyeletüket a hazánk felszabadításáért elesett hősök emléke előtt.

A koszoruzás után a dísz-század elvonult Hruscsov elvtárs, a Küldöttség és a Kormány tagjai előtt.

Utána Hruscsov elvtárs a megjelent küldöttségeket járta körül, beszélgetve az üzemek dolgozóival és Budapest népével. Vége-hossza nem volt az ünneplésnek.

Mindannyiunk részére - akik ott lehettünk - felejthetetlen élmény volt a szeretet spontán megnyilvánulása, mellyel Budapest népe vette körül Hruscsov és a többi vezető elvtársat.

H.K.

- . - . - . -

A Ferihegyi repülőtér váróterme előtt áll a hatalmas gépmadár. Már a korreggeli órákban hatalmas tömeg volt kinn a repülőtéren és csodálattal szemlélték ezt a remek gépalkotást.

Tíz óra előtt néhány perccel vezényszavak hallatszottak. Izgatott morajlás, majd ünnepélyesen gördültek be az autók. A tömeg hatalmas lelkesedéssel üdvözölte, a coksikból kiszálló szovjet vendégeket és az őket kísérő magyar államférfiakat.

A szovjet Párt és Kormányküldöttség felment az emelvényre és Hruscsov elvtárs megleghangú beszéddel búcsuzott el a budapestiektől, Magyarországtól. Oriási taps és éljenzés mutatta a tömeg lelkesedését, mert barátok búcsuztattak barátokat. A kedves és közvetlen viselkedés, amit a vendégek tanúsítottak, még fokozták azt a szeretetet és tiszteletet, amit a hatalmas Szovjetunió és vezetői iránt érzünk.

A vendégek beszálltak a gépbe. A hatalmas motor felzugott. Néhány perc múlva lassan, méltóságteljesen megindult a gépkolosszus. Pár pillanat múlva bögve rohant végig a kifutón, magasba emelkedve és óránként ezer kilométeres sebességgel vitte Moszkvába a küldöttséget. S néhány óra múlva már Moszkvában számoltak be a szovjet népnek, hogy mit végeztek a baráti Magyarországon.

Bár ők elrepültek, de azok a felejthetetlen napok emléke ittmarad a szivünkben. Az egész gazdasági, ipari és kulturális életünk érezni fogja, mit jelent az, ha olyan hatalmas barátja van, mint a Szovjetunió. Nagyhatalom és kis ország! De a cél közös és ezt csak együtt lehet elérni. Csak kéz a kézben a Szovjetunióval és a szocialista tábor népeivel lehet elérni azt, hogy a technika vívmányait az emberi élet és ne a pusztítás szolgálatába állítsuk.

- . - . - . -

A

SZERSZÁMMŰHELY

EGY HÓNAPJA

Igen, kedves dolgozó társak ismét a szerszámműhelyről lesz szó. Bemutatom műhelyünk kollektíváját.

Hol is kezdjem?

Kezdeném talán ott, hogy kevés az olyan szerszámműhely, ahol a dolgozók átlag életkora olyan alacsony lenne, mint a miénkben. S a nehéz elkészítésű szerszámok ellenére még sincs sajtólóműhelyünknek szerszám problémája.

Egy másik igen ritka dolog, hogy műhelyünkben nincs munkásvándorlás. Régen együtt dolgozunk és ismerjük egymás gondolatait, szokásait.

Műhelyünk dolgozói azonban nem csak a munkában kovacsoltak össze, hanem a sportban és a közös szórakozásban is.

Mi már bebizonyítottuk, hogy tudunk disznótoros vacsorát rendezni. Kövérek-soványak meccsét, pörkölttel és egész napos kirándulással összekötve. Klubdélutánok sorozatát, na és a feleségek legnagyobb örömeire, tekedélutánjait is.

Vállalatunk labdarugó csapatában hat szerszámos játszik. Asztali és asztali csapatunk minden tagja műhelyünkhöz tartozik. Labdarugó edzőnk is szerszámos: Nemesfalvi szaktárs személyében. És a vállalat sportelnöke: Kovács, Károly is műhelyünk dolgozója.

Nyugodtan állithatom a vállalat sportközpontja nálunk van.

De menjünk tovább. Belépünk a műhely ajtaján és rögtön szemünkbe tűnik, hogy most már fegyelmezetten dolgoznak a szaktársak.

Hogy miért hangsúlyoztam ki azt, hogy most már? Azért, mert műhelyünkben a fordulat hónapjától kezdve, sok minden megváltozott.

Hogy mi az a fordulat hónapja? Azt is elmondom.

Történt ugyanis egyszer, hogy műhelyünk szeretett vezetője Hoffmann szaktárs radikális intézkedéseket fogantatosított. Megszüntette a műhelyben a felesleges beszélgetést, a villanyfűzők elkobzásával megszüntette a konyhaszagot és még sok mást.

Mivel legtöbb baj a Lendvai csoporttal volt, Hoffmann szaktárs intézkedéseit szeretett csoportvezetőnk Lendvai Karcsi műhelyünk köztiszteletben álló tagja egy pár keresetlen szóval még alátámasztotta és műhelyünk fegyelme megváltozott.

Ez volt a fordulat hónap lényege.

A mi műhelyünkben igen szeretik a muzsikát, ami néha bábeli zür-zavarrá alakul. Előtűnnek a rejtett tehetségek... Varga Tibor a Bajazzó tüköráriáját énekli, nem egészen fülbemászó hangon. A műhely másik végéből Molnár fest alá, hőstenor hangján. Közben felhallatszik kis Jancsi barátunk bus magyar nótája.

Hecker Gyuszi: a szép fiu kontrázik neki borzalmasan remegtetett hangon. S

ezt mind tulszárnyalja Szilassy Tibi mambója. A zür-zavar teljessé válik! Mindezek ellenére megy a munka. Mozog a száj, de mozog a kéz is, amit az eredmények bizonyítanak, mert teljesítményünk az I. negyedévben állandóan 100 % fe-

lett volt. Közben akad egy kis szakmai probléma, amit megtárgyalunk ketten a csoportvezető szaktárssal. Majd még egy probléma, győz-e vasárnap a Fradi, de ezt már véletlenül hárman beszéljük meg.

És rendszerint ezt szokták észrevenni azok, akik nem tudják elképzelni, hogy egyfolytában nem lehet két óra hosszat görnyedve reszelni egy VT forgórészen. Mert azért idegünk is van.

Kezdődik az ebéridő. Összeül az egyik sarokban műhelyünk parlamenti értekezlete. Itt aztán mindent kitérőleg beszélünk. Kiértékelünk könyveket, politizálunk, beszélgetünk mindenről, a gombostűtől az atomig. Megtárgyaljuk Gizike esetét is, aki két napja jött a vállalatához és ma volt fent ebédelni először. Mint mindenben itt is élen jár Gombai, de semmivel sem marad el tőle Lőrincz barátunk.

Meg kell még emlékeznünk segédmunkás triónkról is, akik egy kocsi szemetet hárman visznek le az udvarra. Szinte elválaszt hatatlanok egymástól. Jellemző rájuk, lendületes fiatalosságuk.

Eljön a három óra. Labdarugóink edzésre mennek, mert nálunk ezt is lehet. Hiszen sportszerető vezetőink vannak és megengedik ezt, ha az előtte való napon előre ledolgoztunk egy órát. /Javasoljuk ezt a módszert a többi művezető elvtársaknak is./

Majd eljön a négy óra és mint más műhelyek dolgozói mi is startra készen várjuk a csengetést. S mennék fürdeni, de sajnos még mosdani is nehéz. Mi ott állunk ráncszáradt szappannal, dideregve, mert annak ellenére, hogy a Duna vízállása magas /a cikk megírása idején/ - nálunk még sincsen meleg víz.

Még sok mindenről lehetne beszélni. Jóról is, rosszról is.

Egyet szeretnénk leszögezni. Nem olyan rossz a mi műhelyünk. F fiatalok vagyunk, vidámak, jókedvűek. Ne irigyeljük ezt tőlünk, mert becsületesen elvégezzük mi a munkánkat.

És hogy mi szerszámkészítők meg vagyunk kenve minden hájjal - azt alá is írjuk, mert ha nevetni kell, ott vagyunk, ha sportolni kell ott vagyunk, ha rendezni kell, ott vagyunk.....

De ha dolgozni kell, akkor is ott vagyunk az elsők között !

Mohácsi József

Berlini

jegyzetek

A "Kismotor" szerkesztőbizottságának kérésére röviden szeretnék beszámolni a "D.D.R." /Deutsche Demokratische Republik/, s ezen belül Magdeburg és Berlin életéről.

Kézilabda Világbajnokság! Ez a két szó abban az országban, ahol a kézilabda kiemelt sportág, és népszerűség tekintetében első helyen áll, nagy dolog. Az elődöntőknek az a csoportja, melyben a magyar válogatott Csehszlovákia, Románia és Izland együttesével került össze, Magdeburgban játszott. A város még most sem heverte ki a háboru pusztításait. Közepén sok helyen egész utcák hiányoznak, helyüket két emelet magas téglahegyek foglalják el. Mindenütt amerre megyünk, a világbajnokság címere és zászlóerdő fogad. Az emberek barátságosak, utcai jeleneteknek, villamoson való túlekedésnek, áruházi vitáknak nem voltunk tanúi. Nem sietnek az emberek, mindenki ráér. Talán csak egy dolog, a világbajnokság volt az, ami felforraltatta vérüket. A Hermann Gieseler Halle, a csarnok, ahol játszottunk a három napon összesen 8400 nézőt tudott befogadni. Jegyigénylés ezzel szemben 50.000 felett járt. Mitől féltünk elsősorban? Nem a cseh csapattól, vagy Izlandtól, hanem a kosztól. És kellemesen csalódtunk. Nem is etettek, hanem tömtek bennünket. Amit csak gondolt a játékos, már előtte állt az asztalon. Első nap gyümölcsként almát adtak, mert ez náluk drágább és ritkább, mint a narancs vagy a banán. Miután szóltunk, hogy szerények lévén, nekünk a banán is megfelel, attól kezdve csak azt kaptunk, de annyit, hogy tulzás nélkül állithatom, volt olyan, aki már rá sem birt nézni.

Az elődöntők után Berlinbe utaztunk a döntőkön való részvétel céljából. A 240 km-es utat a busz repülve tette meg az autobahnon 2 és negyed óra alatt.

Berlin, Stalin-allé! Hat km. hosszú kb. 50-60 m széles, közepén kettéválasztott gyönyörű sugárut. Kétoldalon 8-10-15 emeleten hatalmas lakóházak. Az uttest alatt roha az U-bahn /unterbahn=földalatti/, melynek átlagsebessége 80 km/óra. A kirakatok izlésesek és ami a legfontosabb, minden kapható. Nyugatberlinnel összehasonlítva az élelmiszerek 30-40 %-kal olcsóbbak, mint odaát. S éppen ezért a vásárlásoknál fel kell mutatni a személyazonossági igazolványt, mert csak keletberlini lakos vásárolhat itt. Ha ezt az óvatossági rendszabályt mellőznék, egész Nyugat-Berlin átjárna étkezni. Vannak olyan /futó, ruházati, villamossági/ cikkek, melyeknek az ára lényegesen olcsóbb, mint nyugaton, vagy akár nálunk Pesten. Csak egy példát: az átlagberlini havi keresete 600.- keleti márka. Egy Contax F. typ. fényképezőgép ára ugyanannyi. Nyugaton 650.- nyugati márka. /Váltás-arány 4 keleti=1 nyugati/ Pesten 7.200.- Ft. Egy szép, nálunk kisiparinak mondott cipő 70-100 márka. Gyapju pullover 50-70 márka.

Meglátogattuk a Budapest kávéházat is. Előcsarnokának falára Budapest látképe van festve. Minden hid rajta van a képen, csak a Margithidat felejtette le az alkotó művész. Az étteremben egyébként egy lélek sem tud magyarul és a hirdetett jellegzetesen magyar konyha helyett füszermentes tipikus német kosztot kaptunk.

Egy szerszámgyárat és egy izzólámpagyárat látogattunk meg kintlétünk alatt. Sok érdekességet láttunk, de mindennél többet ér az, hogy azok az emberek, akikkel elbeszélgettünk, kivétel nélkül irtóznak a háboru gondolatától, annál is inkább, mert a II. Világháboru pusztításainak nyoma még mindig előttük áll, romházak és kipusztult férfigenerációk formájában. A háboru következtében annyi férfi pusztult el, hogy átlagosan 3 nő jut egy férfire, s ebből adódóan az erkölcsi színvonal nem áll tulzottan magasán. Mindent összegezve: az elért eredményünk ugyan nem valami fényes, /16 indulóhól 7. helyezés/, de kielégítő. Az a 13 nap azonban, amit német barátaink között eltöltöttünk, szép és kedves emlék. Legközelebb röviden ismertetni fogom az egyes lejátszott mérkőzéseket. A következő világbajnokság 4 év múlva Svédországban lesz, s ha sikerült, akkor arról az utról is írok majd beszámolót.

Fekete Sándor

A sport iránt érzett szeretet indított arra, hogy megírjam e cikket.

Kevés vállalat rendelkezik olyan sportlehetőségekkel mint a miénk és mégis mennyi baj van a sporttal.

Hol a hiba, talán a vezetésben? talán a sportolóknak? Itt is, ott is. Sokkal több és odaadóbb támogatást kérünk dolgozóinktól és vezetőinktől egyaránt.

Nem tudom miért nem engedik el egyes műhelyekből, osztályokból dolgozóinkat a sport-edzésekre, hiszen egy héten 4 órától van csak szó. Mi pedig vállaljuk, hogy előre ledolgozzuk ezt a 4 órát! Nem tudom elhinni, hogy a vállalati, vagy a műhelytervet ez befolyásolná.

Baj van a vezetésben is. Nem közöljük dolgozóinkkal eredményeinket és nem írjuk ki versenyjeleinket kellő módon. Ez igaz is, de az is, hogy nem találkozunk olyan szaktársakkal, akik támogatnák is a sport vezetését, ügyes-bajos dolgainkat segítenének intézni, szervezni.

Sajnos mérkőzéseinket is magunkra vagyunk hagyva. Igaz, nem Hidegkuti és Bozsik kergetik nálunk a labdát, nem Bencsik és Sidó úti a kaucsuk labdát és nem Szabó nagymester sakkozik a táblánál, de a szíve, az akarat ugyanaz a mi sportolóinknál is, mint a nagyoknál.

Nekünk is jól esne egy kis biztatás, egy kis érdeklődés! Milyen jó volna, ha nem csak akkor keresnék meg dolgozóink sportvezetőinket, Hallas elvtársat, ha az Angol-Magyarra, vagy a Real Madrid-Vasas találkozóra kellene nekik jegy a Stadionba, hanem eljönnének a mi mérkőzéseinkre is.

Egy másik érdekes kérdés. Sok női dolgozója van vállalatunknak és még sincs egyetlen női szakosztályunk. Igaz, még képviselőjük sincs sportvezetőségünkben, női dolgozóinknak.

Sokan azt mondják, hogy a lányok nem érnek rá a sportolásra és hogy lányaink nem szeretnek sportolni. Nem hiszem, hogy így lenne! Mert nem csak a sport iránt passzív pl. a tekeréscselőműhely fiatalsága. S mi keressük azt az elvtársnőt, aki segítene nekünk a sport vezetőségében és megmozgatná a sportolásra alkalmas női gárdát.

Nem panaszkodtam ki magam egészen, mert az hosszú lenne. Be is fejezem cikkemet azzal a reménnyel, hogy ezután nem lesz olyan sok akadály sportunk fejlődése előtt és hogy nem csak a munkahelyen, de a sportpályákon, a versenyeken is fogunk találkozni dolgozóinkkal, akik szívesen jönnek el versenyjeleinkre és támogatják sportolóinkat.

M.I.

- -

CZIFI:

COLORE TUKÖR

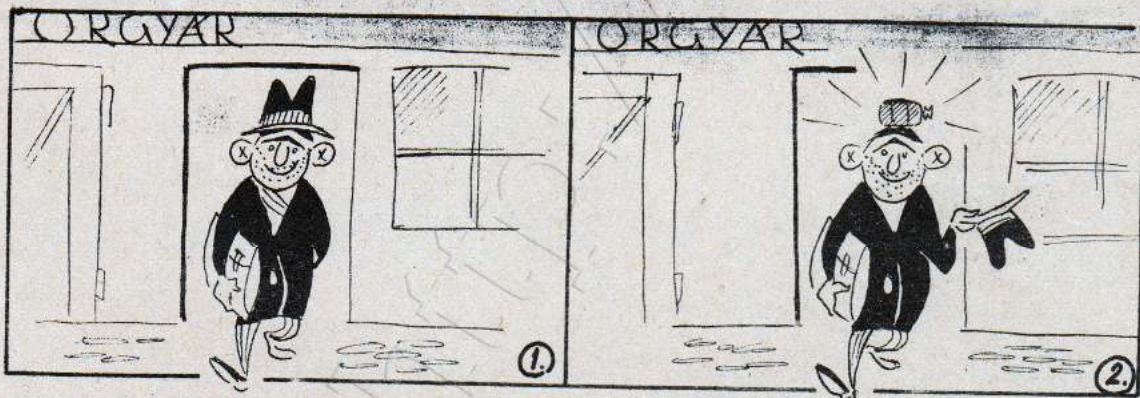
UTÓPISZTIKUS KÉP A TÁVOLI JÖVŐBŐL.

HA ÍGY MEGY TOVÁBB,

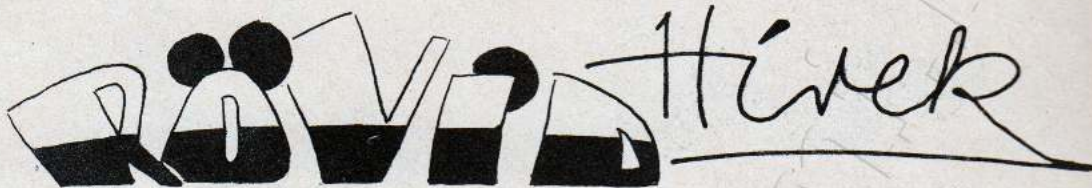
ÍGY FEST EGY ÜZEMI TANÁCSÜLÉS...

A HARMADIK KÉP
SZÜKSÉGTelen...

EGY A TÖBBI KÖZÖTT AKI
NEM TUDTA KIVÁRNI A
HÁZI BÁCST.

Szakosztályaink edzési időpontjai.

Asztaltenisz.

Szakosztályvezető: Székely B.Gyula /szerszámműhely/
Edzés: a Kulturteremben, hétfőn, szerdán.

Labdarugás.

Szakosztályvezető: Kovács Károly /szerszámműhely/
Edző: Nemesfalvi József /szerszámműhely/
Edzések: az UFC pályán /Bécsi ut, Téglagyár mellett/ szerdán.

Sakk.

Szakosztályvezető: Tiszai István /Közp.raktár/
Edző: Jenei sakkmeister
Edzések: az Ebédlőben, vagy a Klub szobában szerdai napon.

Teke.

Szakosztályvezető: Makrai Imre /tekerceselő műhely MEO/
Edzések: Transzvill pályán /Hárshegyi vendéglő/ kedden.

MINDEN SPORTÁGBAN SZERETETTEL VÁRJUK ÚJ SPORTOLÓINKAT !

- . - . - . - . -

Legyen tisztaság !

A dolgozók kérik az illetékeseket fordítsanak nagyobb figyelmet elsősorban a büfé és nem utolsó sorban a gyár egyéb területein a tisztaság ellenőrzésére.

- . - . - . - . -

A májusi szám részére cikkeket május hó 6-áig veszünk át.

Kérjük dolgozóinkat, hogy cikkeiket, javaslataikat, bírállataikat ezen időpontig juttassák el a szerkesztőbizottsághoz.

A lapot 6 tagból álló bizottság szerkeszti.

Felelős: Szabó István

- . - . - . - . -

Készült: Sportszakszorosító Üzemében
Budapest, V., Bajcsy Zsilinszky ut 36-38.
Felelős kiadó: A vállalat igazgatója

- . - . - . - . -

Ára: 20 fillér